

Enhver til tvungent eller pligtmæssigt Arbejde udskrevet Person bør forsynes med et Certifikat, der angiver de Perioder, i hvilke han har været beskæftiget ved saadant Arbejde.

Artikel 13.

Den normale Arbejdstid for en til tvungent eller pligtmæssigt Arbejde udskrevet Person bør være den samme, som den, der anvendes ved frit Arbejde, og Arbejdstiden udo ver den normale Arbejdstid bør lønnes efter samme Lønsats som den Lønsats, der anvendes for frie Arbejderes Overtidsarbejde.

Der bør tilstaas alle Personer, der beskæftiges ved en hvilken som helst Form af tvungent eller pligtmæssigt Arbejde, en ugentlig Hviledag, og denne Hviledag bør saavidt muligt falde sammen med den Dag, der ved Tradition eller Skik og Brug har vundet Hævd paa vedkommende Sted eller Egn.

Artikel 14.

Med Undtagelse af det i Artikel 10 i nærværende Konvention omhandlede Arbejde bør tvungent eller pligtmæssigt Arbejde under alle dets Former betales kontant og efter Satser som, for det samme Arbejde, hverken maa være lavere end de Satser, der gælder paa den Egn, hvor Arbejderne beskæftiges, eller end de Satser, der gælder paa den Egn, hvorfra Arbejderne rekrutteres.

I alle Tilfælde, hvor Arbejde paalægges af Ledere under Udøvelsen af deres administrative Funktioner, skal Betaling af Løn i Overensstemmelse med de i foregaaende Stykke fastsatte Bestemmelser snarest muligt indføres.

Lønningerne bør udbetales til hver Arbejder personlig og ikke til Arbejdernes Stammehøvding eller nogen anden Myndighed.

De Dage, der medgaar til Frem- og Tilbagerejse fra Arbejdspladsen, skal i Henseende til Lønning betragtes som Arbejdsdage.

Nærværende Artikel skal ikke hindre, at der ydes Arbejderne sædvanlige Rationer af Levnedsmidler som en Del af deres Løn, naar disse Rationer mindst svarer til den Pengesum, med hvilken de afregnes, men der maa ikke foretages noget Fradrag i Lønningen, hverken til Betaling af Skat eller for særlige Levnedsmidler, Klæder eller Logi, som ydes Arbejderne for at holde dem i Stand til at fortsætte Arbejdet under de for dette gældende særlige Betingelser, ligesom heller ikke for Forsyning med Værktøj.

Artikel 15.

Enhver Lovgivning vedrørende Erstatning for Ulykkestilfælde eller Sygdom som Følge af Arbejdet og enhver Lovgivning, der fastsætter Erstatning til afdøde eller invaliderede Arbejderes Efterladte, som gælder eller maatte komme til at gælde for vedkommende Territorium, skal finde Anvendelse for Personer, der er udskrevet til tvungent eller pligtmæssigt Arbejde, under samme Betingelser som for frie Arbejdere.

Enhver Myndighed, der anvender en Arbejder til tvungent eller pligtmæssigt Arbejde, bør have Pligt til paa enhver Maade at sikre vedkommende Arbejders Eksistens, hvis et Ulykkestilfælde eller en Sygdom, opstaaet som Følge af Arbejdet, skulde gøre ham helt eller delvis ude af Stand til at sørge for sine egne Fornødenheder. Denne Myndighed bør ligeledes træffe Foranstaltning til at sikre enhver Persons Underhold, der faktisk forsørgedes af den afdøde eller tilskadekomne Arbejder.

Artikel 16.

Personer, udskrevne til tvungent eller pligtmæssigt Arbejde, bør, naar bortses fra Tilfælde af ekseptionel Nødvendighed, ikke bringes til Egne, hvor Forholdene med Hensyn til Levnedsmidler og Klima er saa forskellige fra dem, de er vant til, at de frembyder en Fare for deres Sundhed.

En saadan Overførsel af Arbejdere bør i intet Tilfælde tillades, medmindre alle de hygiejniske- og Bolig-Forholdsregler, der er nødvendige for deres Anbringelse og for Bevarelsen af deres Sundhed, finder omhyggelig Anvendelse.

Naar en saadan Overførsel ikke kan undgaas, bør der, efter den kompetente Lægetjenestes Anvisning, træffes alle Foranstaltninger til at sikre Arbejdernes progressive Tilvænnning til de nye Ernærings- og Klimaforhold.

I de Tilfælde, hvor disse Arbejdere er udskrevne til at udføre et regelmæssigt Arbejde, som de ikke er vant til, skal der træffes Foranstaltning til at sikre deres Tilvænnning til denne Slags Arbejde, særlig forsaavidt angaar gradvis Opøvelse, Arbejdstid,